Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 104/2000/EK RENDELETE

(1999. december 17.)

a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről

(HL L 17 , 21.1.2000, o. 22)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**A1**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS 104/2000/EK RENDELETE

(1999. december 17.)

a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 26., 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([4]),

mivel:

(1) A halászati termékek piacának szervezésére vonatkozó alapvető rendelkezések felülvizsgálatát a piaci változások, a halászati tevékenységben az elmúlt évek során bekövetkezett változások, valamint a jelenleg hatályban lévő szabályok alkalmazása folyamán észlelt hiányosságok ismeretében kell elvégezni; a szükséges módosítások számára és összetettségére való tekintettel e rendelkezések csak teljes átdolgozásukat követően válhatnak az ilyen jellegű szabályoktól elvárható módon egyértelművé; a halászati és az akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, 1992. december 17-i 3759/92/EGK tanácsi rendeletet ([5]), ezért új rendelettel kell helyettesíteni.

(2) A szabályok egyszerűsítése, valamint alkalmazásuk megkönnyítése érdekében a címzettek számára, az új rendeletnek ugyancsak tartalmaznia kell a megfelelően frissített és kiegészített, a halászati iparág termelői szervezeteinek elismeréséről szóló, 1976. január 19-i 105/76/EGK tanácsi rendeletben ([6]), valamint a halászati ágazatban a termelői szervezetek által elfogadott szabályok kiterjesztésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1982. június 29-i 1772/82/EGK tanácsi rendeletben ([7]) meghatározott alapvető rendelkezéseket; szükséges tehát, hogy e rendeletek hatályukat veszítsék.

(3) A közös agrárpolitikának rendelkeznie kell különösen a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről, amely a szóban forgó termékek függvényében különböző módon történhet.

(4) A halászat a Közösség egyes tengerparti régióinak gazdaságában kiemelt fontossággal bír; az ilyen régiókban élő halászok jövedelmének túlnyomó részét ez az iparág biztosítja; ennek következtében a piac stabilitását megfelelő eszközökkel elő kell segíteni, azt a Közösség nemzetközi kötelezettségeivel összhangban kell megvalósítani, különös tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Közösségen belüli termeléstámogatási mechanizmusokról és vámtarifa-megállapodásokról rendelkező döntéseire.

(5) A halászati termékek termelése és piaci értékesítése során figyelembe kell venni a halászat fenntarthatóságának szükségességét; e termékekre vonatkozóan tehát a közös piacszervezés során megfelelő intézkedésekkel kell rendelkezni a kereslethez mind minőségben, mind mennyiségben jobban igazodó kínálatról, valamint a termékek megtérülésének növeléséről, egyrészt a fenti célkitűzés szolgálatában, másrészt pedig azért, hogy stabil piaci árak biztosítása révén növekedjék a termelők jövedelme.

([1]) HL C 78., 1999.3.20., 1. o.
([2]) 1999. december 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 329., 1999.11.17., 13. o.
([4]) HL C 374., 1999.12.23., 71. o.
([5]) HL L 388., 1992.12.31., 1. o. A legutóbb a 3318/94/EK rendelettel (HL L 350., 1994.12.31., 15. o.) módosított rendelet.
([6]) HL L 20., 1976.1.28., 39. o. A legutóbb a 3940/87/EGK bizottsági rendelettel (HL L 373., 1987.12.31., 6. o.) módosított rendelet.
([7]) HL L 197., 1982.7.6., 1. o.

▼B

(6) A közös piacszervezés megvalósításának egyik eszköze az érintett termékekre vonatkozó közös forgalmazási előírások alkalmazása; e normák érvényesítése révén kívánatos, hogy a nem megfelelő minőségű termékek többségükben kiszoruljanak a piacról, illetve hogy zavarmentesebbé váljon a tisztességes versenyen alapuló kereskedelem, és ezáltal növekedjék a termelés jövedelmezősége.

(7) Ezeknek az előírásoknak az alkalmazása szükségessé teszi azoknak a termékeknek a vizsgálatát, amelyekre az előírások vonatkoznak; rendelkezéseket kell ezért hozni az ilyen ellenőrzésekre vonatkozóan.

(8) Az egyre szélesedő kínálat – elsősorban a friss és hűtött halászati termékek terén – elengedhetetlenné teszi, hogy a vásárlók a termékek alapvető jellemzőiről minimális mértékű információt kapjanak, a tagállamok feladata tehát, hogy fogadják el e célból az érintett termékek területükön elfogadott kereskedelmi neveinek listáját.

(9) A közös piacszervezés gerincét a termelői szervezetek alkotják, a maguk szintjén ezért biztosítaniuk kell annak decentralizált működését; a kereslet egyre erőteljesebb koncentrációjával szemben egyre fontosabb gazdasági szükségszerűség a kínálat ilyen szervezetek révén megvalósított koncentrációja a termelők piaci pozícióinak megerősítése érdekében; a koncentráció legyen önkéntes és célszerű mind a termelői szervezetek által tagjaiknak nyújtott szolgáltatások körének, mind azok hatékonyságának tekintetében; a termelői szervezetek egyes tagállamokban való elismertetésére egységes kritériumrendszert kell kidolgozni; egy tagállam egy adott termelői szervezetet csak akkor fogadhat el olyanként, amely hozzájárul a közös piacszervezés célkitűzéseinek eléréséhez, ha annak alapító okirata bizonyos kötelezettséget fogalmaz meg mind maga a szervezet, mind pedig annak tagjai számára.

(10) A termelői szervezeteknek a halászati termékek minőségének javítására irányuló intézkedéseit bizonyos feltételek között az érintett szervezetek általi sajátos elismeréssel kell segíteni.

(11) A termelői szervezetek tevékenységének támogatása, valamint a nagyobb piaci stabilitás biztosítása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az adott régióban működő szervezet tagjai által elfogadott előírásokat kiterjesszék – bizonyos feltételek mellett – minden olyan, a szervezeten kívüli termelőre is, aki egy adott régióban termékeket forgalmaz, különös tekintettel a termelést és értékesítést szabályozó előírásokra, beleértve az intervenciót is; ezt a folyamatot a Bizottság ellenőrzi, amely ellenőrzés bizonyos körülmények között e kiterjesztéseket hatályon kívül helyezheti.

(12) A fent leírt rendszer alkalmazásával felmerült költségeket az a szervezet viseli, amelynek szabályait kiterjesztették; a tagsággal nem rendelkező termelőknek is szükséges tehát hozzájárulniuk e költségekhez; a tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen piaci szereplők számára támogatást ítéljenek meg azoknak a termékeknek a vonatkozásában, amelyek megfelelnek ugyan a piaci normáknak, de nem forgalmazhatók, és amelyeket a piacról kivonnak.

(13) Minden esetben rendelkezni kell arról, hogy a termelői szervezetek ne kerüljenek a Közösség területén erőfölénybe.

(14) Az erőforrások ésszerű és fenntartható hasznosítása érdekében a termelői szervezeteknek úgy kell irányítaniuk tagjaik termelőtevékenységét, hogy az a piaci követelményeknek megfeleljen, olyan körülményeket teremtve, amelyek biztosítják, hogy tagjaik – különösen a mennyiségi korlátozás alá eső fajok esetében – fogásaikból a lehető legtöbb nyereségre tegyenek szert; ezekből az okokból a termelői szervezetektől ajánlatos megkövetelni, hogy minden egyes halászati év kezdetén készítsék el és nyújtsák be az illetékes hatóságokhoz javasolt kínálattervezési programjukat, és előzetesen szabályozzák a tagjaiktól érkező szállítmányokat, vala-

▼B

mint – amennyiben szükséges – hozzanak sajátos rendelkezéseket a tapasztalat szerint értékesítési nehézséget jelentő termékekre vonatkozóan.

(15) A termelői szervezeteknél fenti kötelességeik ellátása során olyan költségek merülnek fel, amelyekre való tekintettel korlátozott időtartamra arányos támogatást méltányos megítélni számukra.

(16) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében – a termelői szervezeteknek operatív programok keretében további támogatást juttassanak.

(17) A magánszemélyek, illetve a gazdaság szereplőinek már létező csoportjai kezdeményezésére létrejött ágazati szervezetek – amennyiben a halászati termékek ágazatában fellelhető különböző foglalkozási csoportok jelentős részét tömörítik – hozzájárulnak a piaci valóság alaposabb megismeréséhez, és olyan kereskedelmi megközelítés meghonosodásához, amely javítja a termelés, termékbemutatás és forgalomba hozatal értékelésének és szervezésének minőségét; mivel e szervezetek munkája általánosságban hozzájárul a Szerződés 33. cikkében, illetve különösen az e rendeletben foglalt célkitűzések megvalósításához, kívánatos, hogy amint a megfelelő cselekvési formákat meghatározták, a fenti célkitűzések elérését gyakorlati intézkedésekkel előmozdító szervezetek elismerést nyerjenek; bizonyos feltételek között rendelkezni kell az ágazati szervezetek által elfogadott szabályok kiterjesztéséről, valamint az ilyen kiterjesztéssel felmerülő költségek megosztásáról; ez az eljárás a Bizottság ellenőrzése alatt áll, amely adott körülmények között az ilyen kiterjesztést semmisnek nyilváníthatja.

(18) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az ágazati szervezetek megállapodásai, döntései és közös gyakorlata mentesülhetnek a Tanács 26. Rendelete ([2]) 1. cikke rendelkezéseinek hatálya alól.

(19) Az olyan piaci helyzetek elkerülése érdekében, amelyek – egyes, a termelők jövedelme szempontjából kiemelten jelentős halászati termékek esetében – olyan árakat eredményezhetnek, amelyek megzavarhatják a Közösség piacát, minden halászati évre vonatkozóan a legfrissebb technikai adatok felhasználásával olyan irányadó árat – illetve a tonhal esetében a Közösségre vonatkozó termelői árat – kell rögzíteni, amely jellemző a Közösség egyes termelési térségeire, és amelynek alapján a piacon alkalmazandó intervenciós árszínvonal meghatározható; ennek figyelembevételével olyan irányadó árat kell rögzíteni, amely tükrözi a valós piaci helyzetet, és amellyel elkerülhetők az egymást követő halászati évek között tapasztalható áringadozások; ez az irányadó ár olyan központi tényező, amelyre további intervenciós intézkedések sora épül; a Bizottság javaslatából kiindulva a Tanácsnak e célból megfelelő intézkedéseket kell foganatosítania.

(20) Az árak stabilitása érdekében a termelői szervezeteknek képessé kell válniuk a piaci beavatkozásra, oly módon, hogy meghatározzák azokat az árakat, amelyek alatt tagjaik termékeit a piacról ki kell vonni.

(21) Bizonyos esetekben és meghatározott feltételek teljesülése mellett kívánatos a termelői szervezetek tevékenységét az emberi fogyasztásra szánt, de a piacról véglegesen kivont mennyiségek fejében nyújtott pénzügyi támogatásban részesíteni.

([1]) HL L 337., 1999.12.30., 10. o.

([2]) Az egyes versenyszabályok mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére történő alkalmazásáról szóló 26. rendelet (HL 30., 1962.4.20., 993/62. o.). A 49. rendelettel (HL 53., 1962.7.1., 1572/62. o.) módosított rendelet.

▼B

(22) A termelői szervezetek ilyen jellegű beavatkozását azonban korlátozni kell olyan, szűkebb területen jelentkező túlkínálat esetére, amelyeket a piac már nem képes felvenni, és amelyeket más jellegű intézkedéssel elkerülni nem lehetséges; a pénzügyi támogatást tehát kisebb termékmennyiségre kell korlátozni.

(23) Annak érdekében, hogy a halászokat a szállított mennyiség terén a piaci követelményekhez való mind pontosabb igazodásra ösztönözzük, a piacról kivont mennyiség függvényében meg kell határozni a pénzügyi támogatás különböző szintjeit.

(24) Az e rendelet értelmében bevezetett új intézkedések összességének alkalmazása a jövőben lehetővé teszi, hogy a termelői szervezetek lényegesen csökkentsék a piacról kivont áru összmennyiségét; ezért indokolt egy átmeneti időszak során fokozatosan csökkenteni mind a pénzügyi támogatásra jogosult mennyiségeket, mind pedig e támogatás szintjét.

(25) A kivont mennyiségek fejében juttatott támogatás feltételeit módosító intézkedéseket kell hozni arra az esetre, ha a piacon komolyabb zavarok támadnának.

(26) Egyes fajok előfordulásának ritkaságára való tekintettel, amennyiben csak lehetséges, el kell kerülni a piacról kivont halmennyiségek megsemmisítését; ennek érdekében támogatni kell a piacról kivont friss termékek bizonyos mennyiségeinek emberi fogyasztás céljából történő feldolgozását, stabilizálását és tárolását; a piacról valószínűleg visszavonandó fajok mindegyike esetében alkalmazni kell ezt az intézkedést; e mechanizmus alkalmazását, amely egyrészt egyfajta beavatkozásként, másrészt pedig a halászati termékek jövedelmezőségét növelő eszközként működik, szélesebb körben kell lehetővé tenni a termelői szervezetek számára, mint a piacról való teljes kivonást; ezért az e mechanizmus alkalmazása szempontjából tekintetbe vett mennyiségeket növelni kell.

(27) Néhány faj esetében a területenként érvényes árak olyannyira különbözők, hogy e fajokra nézve jelenleg még nem alkalmazható a termelői szervezeteknek juttatott pénzügyi támogatás rendszere; mindazonáltal a szóban forgó termékek piacának fokozott stabilitása érdekében – kellőképpen figyelembe véve e termékek jellegzetességeit, valamint termelésük és piaci értékesítésük sajátos körülményeinek szerteágazó voltát – azokat sajátos jellemzőikhez igazított ártámogatási rendszerbe kell vonni, amelynek alapja egyrészt a termelői szervezetek által önállóan megállapított kivonási ár alkalmazása, másrészt – bizonyos feltételekkel – a független beavatkozás tárgyát képező termékek esetében e szervezeteknek nyújtott átalánytámogatás.

(28) Külön támogatási rendszer kialakításáról kell rendelkezni egyes, a tengeren fagyasztott termékeket illetően, amelynek módja – bizonyos korlátozások és feltételek mellett – az e termékekre nyújtott magánraktározási támogatás abban az esetben, ha azok a közösségi szinten meghatározott ár felett a piacon nem értékesíthetők.

(29) A konzervipar számára szállított tonhal importárának esetleges csökkenése veszélybe sodorhatja az e termék előállításával foglalkozó közösségi termelők megélhetését; rendelkezni kell tehát e termelők szükség szerinti kompenzációs támogatásról; egy adott termék forgalmazásának ésszerűsítése érdekében e kompenzációs támogatásokat csak bizonyos feltételek teljesülése esetén kell a termelői szervezeteknek megfizetni.

(30) A tonhaltermelés túlzott növekedését, valamint a kapcsolódó költségnövekedést elkerülendő, a Közösség piacán észlelt kínálati viszonyok alapján rendelkezni kell a termelői szervezeteknek járó e juttatások kereteiről, illetve felül kell vizsgálni a mechanizmus alkalmazásának előfeltételeit.

(31) Annak megállapítása érdekében, hogy a Közösség piacán előállt-e a tonhal világpiaci árának alakulásával kapcsolatosan olyan helyzet, amely szükségessé teszi a kiegyenlítő juttatások megítélését, ellenőrizni kell, hogy a közösségi piac árainak esését az importárak csökkenése eredményezi-e.

▼B

(32) Egyes tonhaltermékek esetében a közös vámtarifa-tételek alkalmazását teljes egészében fel kell függeszteni; mivel a Közösségben termelt tonhal mennyisége elégtelen, az exportáló harmadik országokéhoz hasonló kínálati feltételeket kell fenntartani az e termékeket feldolgozó élelmiszeripari ágazatok számára, hogy a nemzetközi versenyfeltételek tekintetében ezeknek az iparágaknak a fejlődése ne ütközzék akadályba; a Közösségi tonhaltermelők által e rendszer alkalmazása miatt elszenvedett hátrány az e célra elkülönített kompenzációs összegek kifizetésével ellensúlyozható.

(33) Annak érdekében, hogy a Közösség piacán megfelelő mennyiségben álljon rendelkezésre a feldolgozóiparnak szánt nyersanyag, illetve, hogy ez biztosítsa ezeknek az iparágaknak a folyamatos versenyképességét, határozatlan időre – részlegesen vagy egészében – fel kell függeszteni az egyes termékekre vonatkozó közös vámtarifa alkalmazását.

(34) Mindazonáltal a közös vámtarifának a fenti intézkedések értelmében való felfüggesztése nem vonhatja maga után azt, hogy harmadik országok által rendkívül alacsony áron kínált áru jelenjen meg a piacon; az ilyen felfüggesztés indokoltságához tehát meg kell követelni a meghatározandó szabályok szerint kiszámított referenciaárak betartását.

(35) Amennyiben – akár import-, akár exporttevékenység eredményeképpen kialakult – kivételes körülmények olyan súlyos zavarral vagy annak veszélyével fenyegetnek, amely veszélybe sodorhatja a Szerződés 33. cikkében megfogalmazott célkitűzések teljesítését, a harmadik országokkal történő kereskedelemmel kapcsolatban megfelelő intézkedések foganatosítására kell lehetőséget teremteni, a Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásainak egyidejű betartása mellett.

(36) A tapasztalat szerint a közösségi piac ellátásának biztosítása, valamint a Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásainak betartása érdekében szükségessé válhat ezeknek az intézkedéseknek igen gyors foganatosítása; annak érdekében, hogy a Közösség képes legyen ezeket a helyzeteket megfelelő gyorsaságú intézkedéssel kezelni, olyan eljárás kidolgozásáról kell rendelkezni, amelynek révén a szükséges intézkedések gyorsan foganatosíthatók.

(37) A közös árrendszeren alapuló egységes piac kialakítása bizonyos támogatások következtében veszélybe kerülhet; ezért a halászati ipar esetében is alkalmazni kell a Szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által nyújtott állami támogatások felülvizsgálatát, hogy végül a közös piaccal össze nem egyeztethető eljárások kizárhatók legyenek.

(38) E rendelet végrehajtása szükségessé teszi a Bizottság és a tagállamok közötti információáramlást biztosító rendszerek létrehozását és fenntartását; meg kell határozni e rendszer költségeit, amelyeket részben a közösségi költségvetés visel.

(39) Ennek a rendelkezésnek az alkalmazásából eredő kötelezettségeik teljesítése során a tagállamoknál felmerülő költségeket a Közösség köteles fedezni, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében.

(40) A közös piacszervezés során azt a tényt is figyelembe kell venni, hogy a Közösség érdeke a halászterületek lehetőség szerinti fenntartása és védelme; nem engedhető meg tehát azoknak az intézkedéseknek a finanszírozása, amelyek az egyes tagállamokra eső halmennyiséget meghaladó mennyiségek támogatására irányulnak.

(41) A tagállamok kötelesek e rendelet betartását megfelelő intézkedések foganatosításával biztosítani, illetve gátat szabni, és véget vetni mindennemű csalásnak.

([1]) HL L 160., 1999.6.26., 103. o.

▼B

(42) E rendelkezések foganatosításának megkönnyítése érdekében a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés folyamatát egy irányítóbizottság keretein belül kell kialakítani.

(43) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtói jogkörök gyakorlásának eljárásrendjét meghatározó 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ([1]) szerint kell elfogadni.

(44) A halászati termékek piacának egységes szervezése során ugyanakkor megfelelően figyelembe kell venni a Szerződés 33. és 131. cikkében megfogalmazott célkitűzéseket is,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Létrejön a halászati termékek piacának közös szervezete, amely közös ár-, illetve kereskedelmi rendszert, valamint egységes versenyszabályozást foglal magában.

E rendelet alkalmazásában:

– „termelő” az a természetes vagy jogi személy, aki termelőeszközök felhasználásával elsődleges értékesítés céljából halászati termékeket állít elő,

– „halászati termékek” mind a tenger- vagy belvizekben halászott termékek, mind pedig az alábbiakban felsorolt akvakultúratermékek.

	KN-kód	Áruleírás
a)	0301	Élőhal
	0302	Friss vagy hűtött hal, a 0304 vámtarifaszám alá tartozó halfilék és más halhúsfajták kivételével
	0303	Fagyasztott hal, a 0304 vámtarifaszám alá tartozó halfilék és más halhúsfajták kivételével
	0304	Friss, hűtött vagy fagyasztott (darált vagy nem darált) halfilék és más halhúsfajták
b)	0305	Szárított, sózott vagy sós lében pácolt hal; füstölt hal, függetlenül attól, hogy a füstölés előtt megfőzték-e; emberi fogyasztásra alkalmas különféle hallisztek és -labdacsok
c)	0306	Élő, friss, hűtött, fagyasztott, szárított, sózott vagy sós lében pácolt rákfélék héjukban vagy héj nélkül; hűtött, fagyasztott, szárított, sózott vagy sós lében pácolt, gőzben vagy vízben főtt héjas rákfélék, emberi fogyasztásra alkalmas különféle hallisztek és -labdacsok
	0307	Élő, friss, hűtött, fagyasztott, szárított, sózott vagy sós lében pácolt puhatestűek héjukban vagy héj nélkül; élő, friss, hűtött, fagyasztott, szárított, sózott vagy sós lében pácolt, a rákfélék és puhatestűek kategóriájába nem tartozó gerinctelen víziállatok; a rákfélék kategóriájába nem tartozó gerinctelen víziállatokból készült, emberi fogyasztásra alkalmas különféle hallisztek és -labdacsok

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

KN-kód	Áruleírás
d)	Máshová nem sorolt, máshol nem meghatározott állati eredetű termékek; az 1. és 3. árucsoportban felsorolt állatok emberi fogyasztásra nem alkalmas tetemei:
	– Egyéb:
	– – Halakból, rákfélékből, puhatestűekből és egyéb gerinctelen víziállatokból előállított termékek; a 3. árucsoportban felsorolt állatok tetemei
0511 91 10	– – – Halhulladék
0511 91 10	– – – Egyéb
e) 1604	Előkészített vagy tartósított hal; kaviár, illetve halikrából készült kaviárhelyettesítő termékek
f) 1605	Előkészített vagy tartósított rákfélék, puhatestűek és egyéb gerinctelen víziállatok
g)	Főtt vagy nem főtt, (hússal, illetve egyéb anyaggal) töltött vagy nem töltött, valamint egyéb módon előkészített tésztafélék, például spagetti, makaróni, metéltek, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuszkusz előkészítve vagy anélkül:
	– Sem töltéssel, sem egyéb módon elő nem készített, nem főtt tészta:
1902 20	– Főtt vagy nem főtt, előkészített vagy nem előkészített töltött tészta:
1902 20 10	– – Amely súlyának 20 %-át meghaladó arányban halat, rákfélét, puhatestűt vagy más gerinctelen víziállatot tartalmaz
h)	Emberi fogyasztásra nem alkalmas, halak, rákfélék, puhatestűek, illetve egyéb gerinctelen víziállatok húsából vagy melléktermékeiből előállított különféle hallisztek és -labdacsok; töpörtyű:
2301 20 00	– Halakból, rákfélékből, puhatestűekből vagy egyéb gerinctelen víziállatokból előállított különféle hallisztek és -labdacsok

I. CÍM

FORGALMAZÁSI ELŐÍRÁSOK ÉS A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA

1. FEJEZET

FORGALMAZÁSI ELŐÍRÁSOK

2. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékekre, illetve ezek csoportjaira vonatkozóan közös forgalmazási előírások és azok hatálya határozhatók meg; amely előírások különösen minőség, méret, súly, csomagolás, kiszerelés és címkézés szerinti osztályozást határoznak meg.

(2) Azokon a területeken, amelyeken forgalmazási előírásokat határoztak meg, ezen előírások által érintett termékek kizárólag abban az esetben állíthatók ki, kínálhatók értékesítésre, adhatók el vagy értékesíthetők egyéb módon, amennyiben ezeknek az elői rásoknak megfelelnek, amíg a harmadik országokkal folytatott kereskedelem szabályozására külön rendelkezések léphetnek érvénybe.

(3) A forgalmazási előírásokat, illetve alkalmazásuk részletes szabályozását – a (2) bekezdésben említett külön rendelkezéseket is beleértve – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően kell érvényesíteni.

▼B

3. cikk

(1) A tagállamok a forgalmazási előírásoknak való megfelelőség tekintetében folyamatosan ellenőrzik azokat a termékeket, amelyekre közös forgalmazási előírásokat határoztak meg.

Ez az ellenőrzés történhet a forgalmazás bármely szakaszában, illetve szállítás közben is.

(2) A tagállamok kötelesek minden tekintetben megfelelő intézkedéseket hozni a 2. cikk megsértésének megbüntetéséről.

(3) A tagállamok az egyes forgalmazási előírások életbe lépését követő egy hónapon belül kötelesek a többi tagállamot, valamint a Bizottságot az elfogadott előírások által szabályozott egyes termékek illetve termékcsoportok ellenőrzésével megbízott testületek megnevezéséről és címéről tájékoztatni.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásának részletes szabályozását szükség szerint a 38. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárás keretében kell elfogadni, amelynek során figyelembe kell venni mind az ellenőrző szervek munkájának összehangolását biztosító intézkedések, mind pedig a közös forgalmazási előírások egységes értelmezésének és alkalmazásának szükségességét.

2. FEJEZET

A FOGYASZTÓK TÁJÉKOZTATÁSA

4. cikk

(1) Az 1. cikk a), b) és c) pontjában felsorolt termékek – értékesítési módszertől függetlenül és a 79/112/EGK irányelv ([1]) sérelme nélkül – kizárólag akkor kínálhatók fel a végső fogyasztóknak kiskereskedelmi értékesítésre, ha megfelelő megjelölés vagy címke jelzi:

a) a fajta kereskedelmi megnevezését;

b) az előállítás módját (tenger- vagy belvizekből halászott, illetve tenyésztett);

c) a halászati területet.

Ezeket a követelményeket azonban nem kell figyelembe venni a halászok vagy az akvakultúra-termelők által a fogyasztóknak közvetlenül értékesített kis mennyiségű termék esetében.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a tagállamoknak legkésőbb 2002. január 1-jéig össze kell állítaniuk és közzé kell tenniük a területükön elfogadott kereskedelmi nevek listáját, amely tartalmazza legalább az e rendelet I–IV. mellékletében felsorolt fajok mindegyikét. Ez a lista tartalmazza az egyes fajok tudományos nevét, a tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein való megnevezését, illetve, amennyiben szükséges, a helyileg vagy regionálisan elfogadott vagy megengedett további elnevezést, illetve elnevezéseket.

(3) A tagállamok a (2) bekezdésben említett kereskedelmi nevek listájának elkészültéről kötelesek a Bizottságot legalább két hónappal a (2) bekezdésben megjelölt időpontot megelőzően tájékoztatni. A tagállamoknak el kell fogadniuk az adott fajra vonatkozó, más tagállamok által megjelölt, azonos nyelvű elnevezéseket.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait, amennyiben szükséges, a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

([1]) A végső fogyasztók részére értékesítendő élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1978. december 18-i 79/112/EGK tanácsi irányelv (HL L 33., 1979.2.8., 1. o.). A legutóbb a 97/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 43., 1997.2.14., 21. o.) módosított irányelv.

▼B

II. CÍM

TERMELŐI SZERVEZETEK

1. FEJEZET

TERMELŐI SZERVEZETEK ELISMERÉSÉNEK FELTÉTELEI, AZ ELISMERÉS MEGADÁSA ÉS VISSZAVONÁSA

5. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a „termelői szervezet” olyan jogi személy,

a) amely az 1. cikk a), b) és c) pontjában megjelölt termék, illetve termékek gyártói egy csoportjának saját kezdeményezésére jött létre, amennyiben – a fagyasztott, kezelt vagy feldolgozott termékek esetében – az adott eljárásokat a halászhajók fedélzetén hajtották végre;

b) amelyet különösen annak biztosítása céljából hoztak létre, hogy a halászat ésszerű módon folyjék, illetve, hogy az értékesítés során tagjainak termékei előnyösebb helyzetbe kerüljenek, és ennek érdekében olyan intézkedéseket hoz, amelyek:

   1. elősegítik a termelés tervezését, valamint – a mennyiség tekintetében – annak a kereslethez való igazítását, különösen halászati tervek végrehajtása révén;

   2. hozzájárulnak a kínálat koncentrálódásához;

   3. stabilizálják az árakat;

   4. azokat a halászati módszereket támogatják, amelyek hozzájárulnak a halászat fenntarthatóságához;

c) amelynek alapszabálya termelő tagjai számára előírja különösen:

   1. az általa elfogadott halászati, termelési és értékesítési szabályok betartását;

   2. a szervezet által e célból hozott intézkedések alkalmazását, amennyiben az érintett tagállam úgy döntött, hogy halászati kvótájának vagy kvótáinak egy részét vagy egészét, és/vagy a halászati ráfordításaihoz kapcsolódó intézkedések alkalmazását a termelői szervezetek kezelésébe adja;

   3. annak biztosítását, hogy minden egyes hajó bármely adott termék vagy termékcsoport termelői szervezeteinek kizárólag egyikéhez tartozik;

   4. azt, hogy azokat a termékeiket, amelyek tekintetében tagságot nyertek, a megtermelt mennyiség egészének erejéig a termelői szervezet közreműködésével értékesítsék; a szervezet azonban úgy is dönthet, hogy eltekint e követelmény foganatosításától, amennyiben a termékeket az általa előzetesen meghatározott közös szabályok szerint értékesítik;

   5. a termelői szervezet által – az (1) bekezdés b) pontjában említett intézkedések meghatározásához, törvényben előírt kötelezettségei teljesítéséhez, illetve statisztikai célból – igényelt információk szolgáltatását;

   6. a 17. cikk (3) bekezdése értelmében az intervenciós alap létrehozására és feltöltésére vonatkozó alapszabályban elrendelt pénzbeli hozzájárulás megfizetését;

   7. azt, hogy a termelői szervezetnek legalább az annak elismerését követő három évig tagja marad, és tagsága megszüntetéséről legalább egy évvel korábban értesíti a szervezetet;

d) amelynek alapszabálya rendelkezik a következőkről:

   1. az (1) bekezdés c) pontjában említett szabályok megalkotásának, elfogadásának és módosításának eljárásrendje;

▼B

2. a tagjai közötti – különösen nemzeti hovatartozás vagy letelepedési hely szerinti – hátrányos megkülönböztetés minden formájának kizárása;

3. tagjaitól a termelői szervezet finanszírozásához szükséges pénzbeli hozzájárulás beszedése;

4. olyan szabály, amely a tagok számára demokratikus módon lehetővé teszi a termelői szervezet tevékenységének, illetve döntéseinek részletekbe menő vizsgálatát;

5. az alapszabály, valamint a termelői szervezet által alkotott szabályok szerint kötelezettségek megszegése esetére kirótt büntetések, különös tekintettel a pénzbeli hozzájárulás meg nem fizetésére;

6. új tagok felvételére vonatkozó szabályok;

7. a szervezet működéséhez szükséges számviteli és költségvetési szabályok, beleértve a már elismert tevékenységek elkülönített számvitelét;

e) amelyeket az érintett tagállam a (2) bekezdés értelmében elismert.

(2) E rendelet alkalmazásában meghatározott termelői szervezetként a tagállamok minden olyan termelői csoportosulást elismernek, amelyeknek székhelye a területükre esik, amelyek területükön elégséges gazdasági tevékenységet folytatnak, és amelyek kérelmezik ezt az elismerést, azzal a feltétellel, hogy:

a) megfelelnek az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, és ezt megfelelőképpen bizonyítani is tudják, többek között annak igazolásával, hogy tagjaik száma, valamint értékesíthető termékeik mennyisége elér egy meghatározott alsó határt;

b) megfelelően igazolt, hogy megfelelően végzik tevékenységüket, mind a ráfordított idő, mind pedig a hatékonyság tekintetében;

c) rendelkeznek a nemzeti törvények által előírt jogképességgel.

(3) A termelői szervezetek az adott piacon kizárólag akkor kerülhetnek gazdasági erőfölénybe, ha az a Szerződés 33. cikkében megfogalmazott célkitűzések eléréséhez feltétlenül szükséges.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

6. cikk

(1) A tagállamok kötelesek:

a) a kérelem, valamint minden szükséges kísérő okmány benyújtásától számított három hónapon belül az elismerés megadását illetően döntést hozni;

b) rendszeres időközönként ellenőrzést végezni annak megállapítására, hogy a termelői szervezetek teljesítik-e az elismerés feltételeit; egy adott termelői szervezet elismerése visszavonható, amennyiben az 5. cikkben meghatározott feltételeket már nem teljesíti, illetve ha az elismerés téves információn alapult; amennyiben a szervezet csalás útján nyeri el az elismerést, vagy annak előnyeit ilyen okból élvezheti, az elismerést visszamenőleges hatállyal haladéktalanul törölni kell;

c) két hónapon belül értesíteni a Bizottságot a bármely szervezetnek megítélt, megtagadott vagy attól visszavont elismerés tényéről.

(2) Amennyiben az 5. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek, a tagállamok olyan termelői szervezeteket is elismerhetnek, amelyek hivatalos székhelye területükön van ugyan, de tagjaik közül egyesek egy vagy több más tagállam polgárai.

Azoknak a tagállamoknak, amelyeknek polgárai egy másik tagállam területén alakult termelői szervezetben tagságot nyertek, az utóbbi tagállammal olyan közigazgatási együttműködést kell létrehozniuk, amely az érintett szervezet tevékenységének ellenőrzését végzi.

(3) A tagállamok egy adott termelői szervezetet egy meghatározott halászati területre nézve kizárólagosként ismerhetnek el, amennyiben e szervezet a 7. cikk (1) bekezdésében foglalt ismérvek alapján reprezentatívnak minősül.

▼B

(4) A tagállamok a termelői szervezetek bizonyos társulását akkor ismerhetik el, amennyiben az megfelel az 5. cikkben meghatározott feltételeknek. Az ilyen társulásokra a 9. és 10. cikk rendelkezései azonban nem vonatkoznak.

(5) Az 5. cikk, valamint e cikk (1) bekezdése b) pontjának betartása érdekében a Bizottság jogosult ellenőrző vizsgálatokat végezni, amelyek eredményének ismeretében adott esetben kérheti, hogy a tagállamok az elismerést vonják vissza.

(6) *Az Európai Közösségek Hivatalos Lapja*„C” sorozatában a Bizottság minden év elején köteles közzétenni az előző év folyamán elismert termelői szervezetek listáját, illetve azokét is, amelyektől ugyanebben az időszakban az elismerést visszavonták.

(7) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – különös tekintettel az elismerés megadására és visszavonására – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

2. FEJEZET

A SZABÁLYOK KITERJESZTÉSE A TAGSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ TERMELŐKRE

7. cikk

(1) Amennyiben egy adott termelői szervezet egy tagállam egy vagy több kikötőhelyének termelési és értékesítési tevékenysége vonatkozásában reprezentatívnak minősül, és az illetékes nemzeti hatóságokhoz kérelmét benyújtja, az érintett tagállam a termelői szervezet által képviselt területen az 1. cikkben felsorolt termékek valamelyikét értékesítő és a szervezethez nem tartozó termelőktől megkövetelheti, hogy tiszteletben tartsák:

a) a szervezet által az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megfogalmazott célkitűzések teljesítése érdekében bevezetett termelési és értékesítési szabályokat;

b) a termelői szervezet által elfogadott, az 1. cikk második bekezdése második francia bekezdésének a) és c) pontjaiban említett friss és hűtött termékek piacról való kivonására és készletgazdálkodására vonatkozó szabályokat.

Mindazonáltal, az I. mellékletben felsorolt termékek esetében e szabályokat a tagsággal nem rendelkező termelőkre csak abban az esetben lehet kiterjeszteni, ha a termelői szervezet által alkalmazott ár megegyezik a kivonási árral vagy a közösségi eladási árral, figyelembe véve a 21. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megengedett eltéréseket.

A tagállam dönthet úgy, hogy az a) és b) pontokban említett szabályok kiterjesztése bizonyos értékesítési kategóriákra nem vonatkozik.

(2) Az (1) bekezdés értelmében kötelezővé tett szabályok regionálisan korlátozott területek esetében legfeljebb 12 hónapon keresztül vonatkoznak a termékek elsődleges piaci értékesítésére.

(3) A tagállamok kötelesek a Bizottsággal haladéktalanul ismertetni azokat a szabályokat, amelyeket döntésük alapján az (1) bekezdés értelmében kötelezővé kívánnak tenni.

Amennyiben a Bizottság a (4) bekezdésben említett esetekre vonatkozólag – amelyeknél a kiterjesztést semmisnek kell minősíteni – nincs meggyőződve a döntés érvényességéről, az említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kérheti, hogy az érintett tagállam részben vagy egészében függessze fel e döntés alkalmazását. Ilyen esetekben a Bizottság két hónapon belül:

– megerősíti, hogy az ismertetett szabályok kötelezővé tehetők,

vagy

▼B

– a (4) bekezdés a) és b) pontjában leírt körülményekre hivatkozva indokolt határozattal semmisnek nyilvánítja a tagállam által hozott szabályok kiterjesztését. Ebben az esetben a Bizottság határozata attól az időponttól kezdve alkalmazandó, amikor a szabályok felfüggesztésére irányuló kérelmet a tagállamhoz megküldik.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kiterjesztést semmisnek nyilvánítja:

a) amennyiben úgy találja, hogy a kérdéses kiterjesztés a kereskedelem szabadságát, vagy a Szerződés 33. cikkében foglalt célkitűzések teljesítését veszélyezteti;

b) amennyiben úgy találja, hogy a Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése vonatkozik arra a szabályra, amelynek további termelőkre való kiterjesztéséről határozott.

(5) A Bizottság utólagos ellenőrzést követően a (4) bekezdés értelmében bármikor semmisséget állapíthat meg, és a kérdéses kiterjesztést semmisnek nyilváníthatja.

(6) A Bizottságnak a (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott eljárás minden egyes szakaszában késedelem nélkül tájékoztatnia kell a többi tagállamot.

(7) A tagállamok az (1) bekezdésben említett szabályok foganatosításának érdekében kötelesek minden szükséges intézkedést meghozni. A Bizottságot minden ilyen intézkedésről haladéktalanul tájékoztatni kell.

(8) Az (1) bekezdés alkalmazása során az érintett tagállam dönthet úgy, hogy a tagsággal nem rendelkezők is – részben vagy egészben – megfizetni tartoznak a tagsággal rendelkező termelők által fizetendő díjakat, amennyiben e díjak az (1) bekezdésben említett rendszer alkalmazásából eredő igazgatási költségeinek fedezését szolgálják.

(9) Az (1) bekezdés alkalmazása során, amennyiben szükséges, a tagállamok a termelői szervezetek gondoskodni kötelesek a forgalmazási előírásoknak meg nem felelő, valamint a legalább a kivonási árral megegyező áron el nem adható termékek kivonásáról.

(10) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

8. cikk

(1) A 7. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során a tagállamok támogatást nyújthatnak azoknak a termelőknek, amelyek egyik szervezetben sem rendelkeznek tagsággal, és amelyek a Közösségben alakultak, azon termékek vonatkozásában, amelyek:

– a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében nem forgalmazhatók,

vagy

– a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében azokat a piacról kivonták.

Ezt a támogatást a jogosult számára nemzeti hovatartozása vagy letelepedés helye szerinti megkülönböztetés nélkül kell megítélni. Nem haladhatja meg a kivont mennyiségekre a következők alkalmazásával kapott érték 60 %-át:

– az I. melléklet A. és B. pontjában felsorolt termékekre vonatkozó, a 20. cikkben rögzített kivonási ár,

vagy

– az I. melléklet C. pontjában felsorolt termékekre vonatkozó, a 22. cikkben rögzített eladási ár.

(2) Az (1) bekezdésben említett támogatás juttatásához kapcsolódó kiadásokat az érintett tagállam köteles fedezni.

▼B

3. FEJEZET

A TERMELÉS ÉS ÉRTÉKESÍTÉS TERVEZÉSE

9. cikk

(1) A halászati év kezdetén minden termelői szervezet köteles az adott halászati évre vonatkozó, az I., IV. és V. mellékletben felsorolt fajokat érintő operatív program összeállítani, és azt az adott tagállam illetékes szerveinek megküldeni, amely operatív program tartalmazza:

a) a kínálatnak a piaci követelményekhez való minőségi és mennyiségi hozzáigazítása érdekében a szervezet által követendő piaci stratégiát;

b) – az I. és IV. mellékletben felsorolt – és különösen a halászati kvóták által érintett – fajokra vonatkozó halászati tervet, amennyiben e fajok a tagok fogásainak jelentős részét teszik ki;

– az V. mellékletben felsorolt fajokra vonatkozó termelési tervet;

c) a halászati év során gyakorta értékesítési nehézséget jelentő fajok kínálatának kiigazítására irányuló külön megelőző intézkedéseket;

d) az e tervek végrehajtásának céljából hozott döntéseket megsértő tagok esetében alkalmazandó büntetéseket.

Előre nem látható eseményeket követően a halászati év során is felülvizsgálható az operatív program, amely felülvizsgálat tényéről a tagállam illetékes hatóságait tájékoztatni kell.

Az újonnan elismert termelői szervezetek az elismerésüket követő első év során még nem kötelesek operatív programot készíteni.

(2) Az operatív programhoz, valamint annak minden módosításához a tagállam illetékes hatóságainak hozzájárulását kell kérni.

(3) A tagállamok – a 6. cikk (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül – kötelesek megfelelő ellenőrzéseket végezni annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben előírt kötelezettségeket minden termelői szervezet teljesítse, illetve, amennyiben e kötelezettségek nem teljesülnek, a következő szankciókat foganatosítsa:

a) amennyiben a termelői szervezet elmulasztott az (1) bekezdés értelmében az adott halászati évre vonatkozó operatív programot összeállítani, az adott halászati évben a IV. cím értelmében végrehajtott beavatkozásokra juttatott pénzbeli támogatásban egyáltalán nem részesülhet;

b) amennyiben a termelői szervezet nem hozta meg az operatív programban szereplő intézkedéseket, akkor az adott halászati évben:

– az intézkedések elmulasztásának első előfordulásakor csupán a IV. cím értelmében végzett beavatkozásra megítélt pénzbeli támogatás 75 %-ára jogosult,

– a második hasonló esetben a fenti pénzbeli támogatásnak csupán 50 %-ára jogosult, és

– minden további ilyen esetben elesik a fenti pénzbeli támogatás egészétől.

Az a) és b) pontban említett szankciók 2002. január 1-jéig nem alkalmazandók.

(4) A tagállamok minden olyan esetről kötelesek a Bizottságot haladéktalanul értesíteni, amikor a (3) bekezdés a) vagy b) pontját alkalmazták.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

▼B

10. cikk

(1) A 2792/1999/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a termelői szervezetek alapításának és működésének elősegítésére juttatható támogatás sérelme nélkül a tagállamok e termelői szervezeteknek korlátozott időtartamra a 9. cikkben számukra előírt kötelezettségekből adódó költségek fedezetéül támogatást nyújthatnak.

A 2001. január 1-jét megelőzően elismert termelői szervezetek az ettől az időponttól számított öt évig válhatnak jogosulttá ilyen támogatásra.

Az ezen az időpont után elismert termelői szervezetek az elismerésük évét követő öt éven keresztül válhatnak jogosulttá ilyen támogatásra.

(2) Az (1) bekezdésben említett támogatás a következő összetevőkből áll:

a) az I. és IV. mellékletben felsorolt fajok esetében a hajók számával arányos összeg, a VII. melléklet A. pontjában leírt módszerrel degresszíven számítva, valamint a 9. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésében felsorolt fajonként 500 euró átalányösszeg, összesen legfeljebb 10 faj erejéig;

b) az V. mellékletben felsorolt fajok esetében a termelői szervezet reprezentativitásának mértékével arányosan a VII. melléklet B. pontjában meghatározott módszerrel számított összeg. A reprezentativitás mértéke az adott tagállam által – a tagállam általi elfogadás céljából megállapított kritériumok alapján – megfelelő nagyságúnak ítélt termelési területen a termelői szervezet közreműködésével értékesített termékmennyiség aránya alapján számítandó.

(3) A tagállamok az odaítélés évének végétől számított négy hónapon belül kötelesek a támogatást a termelői szervezeteknek megfizetni, amennyiben illetékes hatóságaik meggyőződtek arról, hogy a jogosult szervezetek a 9. cikk értelmében rájuk rótt kötelezettségeknek megfeleltek.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

11. cikk

A tagállamok további támogatást nyújthatnak azoknak a termelői szervezeteknek, amelyek a 2792/1999/EK rendelet és különösen annak 14. és 15. cikke értelmében a 9. cikk (1) bekezdésében említett operatív programjuk keretében a halászati termékek piaci értékesítésének megszervezésére, illetve működtetésére, valamint a kereslet és kínálat kiegyensúlyozására irányuló intézkedéseket hoznak.

12. cikk

(1) A tagállamok különös elismerésben részesíthetik azokat, az 5. cikk (1) bekezdésében említett termelői szervezeteket, amelyek a 2406/96/EK rendelet ([1]) bekezdésében megfogalmazott közös forgalmazási előírások által érintett termékeket, illetve akvakultúra-termékeket hoznak forgalomba, amelyekre vonatkozóan e termékek minőségének javítását célzó, az illetékes nemzeti hatóságok által elfogadott tervet nyújtottak be.

(2) Az (1) bekezdésben említett tervek elsődleges célja a termelés és értékesítés összes szakaszának átfogó kezelése. E terveknek különösen a következőkre kell kitérniük:

– a hajók fedélzetén tárolt, illetve a tenyésztett halak minőségének jelentős javítása,

– a minőség optimális fenntartása a termékek kifogása, kirakodása, kitermelése, kezelése, szállítása és értékesítése során (értelemszerűen),

([1]) Az egyes halászati termékek forgalmazására vonatkozó közös előírások megállapításáról szóló, 1996. november 26-i 2406/96/EK tanácsi rendelet (HL L 334., 1996.12.23., 1. o.). A legutóbb a 323/97/EK bizottsági rendelettel (HL L 52., 1997.2.22., 8. o.) módosított rendelet.

▼B

– a fenti célkitűzések megvalósításához szükséges technikák és szakmai ismeretek alkalmazása,

– a tervezett intézkedések leírása, ide értve az előzetes tanulmányokat, képzést és befektetéseket is.

(3) A tagállamok a termelői szervezetek által hozzájuk benyújtott terveket a Bizottságnak kötelesek továbbítani. E terveket a tagállam illetékes hatósága csak akkor fogadhatja el, ha azokat a Bizottságnak megküldték, és az ezt követő 60 napon belül a Bizottság a tervek módosítását nem kérte, illetve azokat vissza nem utasította.

(4) Az e cikk alapján a termelői szervezeteknek megítélt különös elismerés előfeltétele a 2792/1999/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nyújtott támogatásra való jogosultságnak.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

III. CÍM

ÁGAZATI SZERVEZETEK ÉS MEGÁLLAPODÁSOK

1. FEJEZET

ÁGAZATI SZERVEZETEK ELISMERÉSÉNEK FELTÉTELEI, AZ ELISMERÉS MEGADÁSA ÉS VISSZAVONÁSA

13. cikk

(1) E rendelet értelmezésében a tagállamok ágazati szervezetként ismerhetnek el minden olyan, a területükön alapított jogi személyt, amely benyújtja erre vonatkozó kérelmét, és amely az 1. cikkben említett termékek termeléséhez és/vagy forgalmazásához

és/vagy feldolgozásához kapcsolódó tevékenységek képviselőiből áll, a következő feltételekkel:

a) az őt alkotó szervezetek vagy társulások egy részének vagy mindegyikének kezdeményezésére alakult;

b) a szóban forgó területen vagy területeken jelentős részt képvisel a halászati termékek, illetve az azokból előállított termékek termelésében, forgalmazásában és/vagy feldolgozásában, valamint – amennyiben tevékenysége több régiót érint – minden egyes régióban és minden, a tevékenységével érintett alágazat tekintetében bizonyítani tudja reprezentativitása egy minimális mértékét;

c) halászati termékek, illetve az azokból előállított termékek termeléséhez, feldolgozásához vagy értékesítéséhez kapcsolódó tevékenységben saját maga nem vesz részt;

d) a Közösség egy vagy több régiójában a következő intézkedések közül legalább kettőt foganatosít, a Közösség szabályaival összeegyeztethető feltételekkel, különösen a verseny tekintetében, a fogyasztói érdekek figyelembevételével, és amennyiben nem hátráltatja a piacszervezés zavarmentes működését:

– a termelés és a piac ismeretének és átláthatóságának elősegítése,

– hozzájárulás a halászati termékek összehangoltabb forgalomba hozatalához, különösen kutatás és piacelemzés révén,

– a piaci működéseket optimalizáló eljárások – beleértve az informatikai és hírközlési technológiát – tanulmányozása és kidolgozása,

– a Közösség szabályaival összhangban álló szerződésszabványok készítése,

– olyan tájékoztatás és kutatás, amely a termelést a piaci követelményeknek, valamint a fogyasztók ízlésének és elvárásainak mindinkább megfelelő termékek előállítása felé irányítja, különös tekintettel a termékek minőségére és az erőforrások fenntarthatóságát elősegítő felhasználási eljárásokra,

▼B

– a termékek minőségi javítását célzó eljárások és eszközök kidolgozása, ilyen célú képzések szervezése,

– az eredetmegjelölések, minőségtanúsító jelzés és földrajzi árujelzők lehetőségeinek kiaknázása és védelme,

– a halászatra és a halászati termékek értékesítésére vonatkozóan a közösségi vagy nemzeti szabályozásnál szigorúbb szabályok elfogadása,

– a halászati termékek lehetőségeinek mind teljesebb kiaknázása,

– a halászati termékek népszerűsítése.

(2) Az elismerést megelőzően a tagállamok kötelesek a Bizottságot az elismerésüket kérelmező ágazati szervezetekről tájékoztatni, egyidejűleg megadva a reprezentativitásuk mértékére és tevékenységi köreikre vonatkozó minden lényeges információt, illetve az elbíráláshoz szükséges minden további adatot.

A Bizottság az értesítést követő két hónapon belül emelhet kifogást az elismerés ellen.

(3) A tagállamok kötelesek:

a) a kérelem, valamint minden szükséges alátámasztó okmány benyújtásától számított három hónapon belül az elismerés megadását illetően döntést hozni;

b) rendszeres időközönként ellenőrzést végezni annak megállapítására, hogy az ágazati szervezetek teljesítik-e az elismerés feltételeit;

c) visszavonni az elismerést, amennyiben:

i. az elismerés e rendeletben foglalt feltételei többé nem teljesülnek;

ii. az ágazati szervezet megszegi a 14. cikkben foglalt tilalmak valamelyikét, vagy veszélyezteti a piacszervezet zavarmentes működését, minden más, a nemzeti törvények értelmében kirótt büntetés sérelme nélkül;

d) két hónapon belül értesíteni a Bizottságot a valamely szervezetnek megítélt, attól megtagadott vagy visszavont elismerés tényéről.

(4) A Bizottság ellenőrzéssel bizonyosodik meg az (1) bekezdés és a (3) bekezdés b) pontjának teljesüléséről, amely ellenőrzések alapján a tagállamtól az elismerés visszavonását kérheti.

(5) E rendelet feltételeinek megfelelően az elismerés az (1) bekezdés d) pontjában felsorolt intézkedések foganatosításának engedélyezését jelenti.

(6) Az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja*„C” sorozatában a Bizottság közzéteszi az elismert ágazati szervezetek listáját, megnevezve gazdasági, illetve működési területüket, valamint a 15. cikkben megjelölt célból végzett tevékenységeiket. Az elismerés visszavonását szintén közzé kell tenni.

(7) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – különösen a tagállamok által a Bizottságnak az ágazati szervezetek tevékenységéről készített jelentés feltételeire és gyakoriságára vonatkozóan – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

2. FEJEZET

AZ ÁGAZATI SZERVEZETEK MEGÁLLAPODÁSAIRA, HATÁROZATAIRA ÉS KÖZÖS GYAKORLATÁRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

14. cikk

A 26. rendelet 1. cikkének rendelkezései ellenére a Szerződés 81. cikkének (1) bekezdése az elismert ágazati szervezeteknek azokra a megállapodásaira, határozataira és közös gyakorlatára nem vonatkozik, amelyek célja az e rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontjában

▼B

meghatározott intézkedések foganatosítása, és amelyek – a közösségi jog egyes rendelkezései értelmében az ágazati szervezetek által hozott intézkedésekre való tekintet nélkül – nem tartalmaznak:

a) rögzített ár alkalmazására vonatkozó kötelezettséget;

b) a Közösségen belül a piacok bármilyen módon történő felosztására vonatkozó rendelkezést;

c) más kereskedelmi partnerekkel folytatott egyenértékű ügyletekre eltérő feltételek alkalmazását, ezáltal azok versenyhelyzetének hátrányos befolyásolását;

d) a kérdéses termékek jelentős része esetében a versenyhelyzet kiküszöbölését;

e) egyéb olyan versenykorlátozást, amely nem alapfeltétele az ágazati tevékenységként folytatott közös halászati politika céljai elérésének.

3. FEJEZET

A MEGÁLLAPODÁSOK, DÖNTÉSEK ÉS ÖSSZEHANGOLT MAGATARTÁSOK KITERJESZTÉSE TAGSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ TERMELŐKRE

15. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam adott régiójában vagy régióiban működő ágazati szervezet valamely termék előállítása és/vagy forgalmazása és/vagy feldolgozása terén reprezentatívnak minősül, az érintett tagállam a szervezet kérésére az e szervezeten belül hozott megállapodások, döntések és összehangolt magatartások egy részét korlátozott időre a kérdéses régió más gazdasági szereplői – legyenek azok a szervezethez nem tartozó magánszemélyek vagy csoportok – számára is kötelezővé teheti.

(2) Az (1) bekezdés értelmezésében azok az ágazati szervezetek minősülnek reprezentatívnak, amelyek a tagállam adott régiójában vagy régióiban a kérdéses termék vagy termékek előállításának és/vagy forgalmazásának és/vagy feldolgozásának legalább kétharmad részében érintettek. Amennyiben egy ágazati szervezet szabályainak más szereplőkre való kiterjesztése egynél több régiót érint, a kérdéses régiók és alágazatok mindegyikére vonatkozóan bizonyítania kell annak reprezentatív voltát.

(3) Azoknak a szabályoknak, amelyek esetében kérhető a más gazdasági szereplőkre való kiterjesztés:

a) a következőkről kell rendelkezniük:

– a termelésről és a piacról szóló tájékoztatás,

– a Közösségi és nemzeti szabályokban meghatározottaknál szigorúbb termelési szabályok,

– a Közösség szabályaival összhangban álló szerződésszabványok készítése,

– értékesítési szabályok;

b) legalább egy éve hatályban kell lenniük;

c) háromnál több gazdasági évre nem írhatnak elő kötelezettséget;

d) nem veszélyeztethetik a tagállam más régióiban, illetve más tagállamokban működő más gazdasági szereplők érdekeit.

16. cikk

(1) A tagállamok kötelesek a Bizottságot késedelem nélkül tájékoztatni azokról a szabályokról, amelyeket a 15. cikk (1) bekezdése értelmében legalább egy adott régióban minden gazdasági szereplőre nézve kötelezővé kívánnak tenni. A Bizottság a tagállamnak a szabályok kiterjesztésére nem ad engedélyt, amenynyiben:

▼B

a) úgy találja, hogy a kérdéses kiterjesztés a kereskedelem szabadságát vagy a Szerződés 33. cikkében foglalt célkitűzések teljesítését veszélyezteti;

b) úgy találja, hogy a más termelőkre is kiterjeszteni kívánt megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás ellentmond a Szerződés 81. cikke (1) bekezdésében foglaltaknak; vagy

c) úgy találja, hogy e rendelet 15. cikkének rendelkezései nem teljesültek.

A szabályok legkorábban két hónappal az után tehetők kötelezővé, hogy a Bizottság azokról értesítést kapott, vagy akkor, ha az említett időszakban a Bizottság a kérdéses szabályok ellen nem emelt kifogást.

(2) Amennyiben az utólagos ellenőrzést követően a Bizottság az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett körülmények vonatkozásában nincs meggyőződve a kiterjesztés érvényességéről, köteles az érintett tagállamot a határozat alkalmazásának teljes vagy részleges felfüggesztésére felkérni. Ilyen esetekben a Bizottság két hónapon belül:

– engedélyezi a felfüggesztés feloldását,

vagy

– a fent meghatározott körülményekre hivatkozva indokolt határozattal semmisnek nyilvánítja a tagállam által hozott szabályok kiterjesztését. Ebben az esetben a Bizottság határozata attól az időponttól kezdve alkalmazandó, amikor a szabályok felfüggesztésére irányuló kérelmet a tagállamhoz megküldik.

(3) A Bizottság köteles a 38. cikk (1) bekezdésében megjelölt bizottságot az ágazati megállapodások (1) bekezdés szerinti kiterjesztését illető minden döntés minden egyes szakaszáról, valamint az érvényes szabályoknak a (2) bekezdés értelmében történő felfüggesztéséről vagy törléséről tájékoztatni.

(4) Amennyiben egy elismert ágazati szervezet az egy vagy több termékre vonatkozó szabályait kiterjeszti, és a 15. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett tevékenységek közül legalább egyet végez, és mindez azoknak a gazdasági szereplőknek az általános gazdasági érdekeit szolgálja, amelyek tevékenysége a kérdéses termékek közül legalább egyet érint, az elismerést megadó tagállam úgy dönthet, hogy a szervezetben tagsággal nem rendelkező, de annak tevékenységét saját hasznukra fordító magánszemélyek vagy csoportok a szervezetnek a tagok által fizetett pénzügyi hozzájárulást részben vagy egészében megfizetni kötelesek, olyan mértékben, amennyiben e hozzájárulások célja a kérdéses tevékenységek végzésével felmerült közvetlen költségek fedezése.

IV. CÍM

ÁRAK ÉS INTERVENCIÓ

1. FEJEZET

ÁRAK

17. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek esetében a termelői szervezetek olyan kivonási árat rögzíthetnek, amely alatt a tagjaik által szállított termékek nem értékesíthetőek.

Ez esetben a termelői szervezet a piacról kivont mennyiségek tekintetében:

– tagjainak az I. melléklet A. és B. pontjában, valamint a IV. mellékletben felsorolt azoknak a termékeknek a vonatkozásában, amelyek a 2. cikk rendelkezései szerint elfogadott előírásoknak megfelelnek, kártalanítást köteles fizetni,

▼B

– az 1. cikkben említett egyéb termékek vonatkozásában kártalanítás fizetéséről határozhat.

A kivonási ár felső határát az 1. cikkben felsorolt minden termékre vonatkozóan az (5) bekezdés értelmében lehet meghatározni.

(2) A piacról kivont termékek értékesítéséről a termelői szervezetek úgy kötelesek határozni, hogy az a kérdéses termékek rendes piaci értékesítését meg ne zavarja.

(3) E kivonási intézkedések finanszírozása céljából a termelői szervezetek vagy intervenciós alapot hoznak létre, amelyet az értékesítésre felkínált mennyiségek alapján megállapított hozzájárulásokból töltenek fel, vagy pedig kiegyenlítési rendszert alkalmaznak.

(4) A termelői szervezetek a következő információkat kötelesek közölni a nemzeti hatóságokkal, amelyek továbbítják azokat a Bizottságnak:

– azoknak a termékeknek a listája, amelyek vonatkozásában az (1) bekezdésben bemutatott rendszert működtetni kívánják,

– a kivonási árak alkalmazására kijelölt időszak,

– a javasolt és alkalmazott kivonási árak mértéke.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

18. cikk

Irányadó ár

(1) A halászati év kezdetét megelőzően az I. mellékletben felsorolt minden egyes termékre, valamint a II. mellékletben felsorolt termékek és termékcsoportok mindegyikére irányadó árat kell megállapítani.

Ezek az árak az egész Közösségben érvényesek, és azokat halászati évenként – vagy olyan időszakonként, amelyekre az adott évet felosztották – határozzák meg.

(2) Az irányadó ár alapja:

– az ár rögzítésének évét közvetlenül megelőző három halászati évben a nagykereskedelmi piacokon és a kikötőkben értékesített közösségi termelés jelentős részére érvényes árak átlaga,

– a termelés és a kereslet alakulásának figyelembevételével.

Az ár rögzítése során a következő követelményekre kell tekintettel lenni:

– a piaci árak stabilizálása és többletképződés elkerülése a Közösségben,

– hozzájárulás a termelők bevételeinek növekedéséhez,

– a fogyasztók érdekeinek figyelembevétele.

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján az (1) bekezdésben említett irányadó árak mértékét minősített többséggel eljárva határozza meg.

19. cikk

Az árak bejelentése

(1) Az irányadó ár érvényességének időszakában a tagállamok tájékoztatni kötelesek a Bizottságot a 18. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékeikre nagykereskedelmi piacaikon, valamint kikötőikben érvényes árakról.

(2) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

▼B

20. cikk

Közösségi kivonási árak

(1) A Közösség kivonási árat határoz meg az I. melléklet A. és B. pontjában felsorolt termékek mindegyikének frissessége, mérete, súlya és kiszerelése alapján, amely célból a 18. cikkben meghatározott irányadó árra átváltási tényezőt kell alkalmazni. A közösségi kivonási ár semmi esetre sem haladhatja meg az irányadó ár 90 %-át.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy a Közösség főbb fogyasztási központjaitól igen távol eső kikötőövezetek termelői kielégítő feltételekkel juthassanak a piacra, az (1) bekezdésben említett árakat minden területre meghatározott kiigazítási együtthatóval lehet súlyozni.

(3) A 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell meghatározni azoknak a termelőknek a körét, akikre e cikk vonatkozik, különös tekintettel a közösségi kivonási ár kiszámításában, valamint a (2) bekezdésben említett kikötőövezetek kijelölésében szerepet játszó irányadó ár arányának meghatározására, illetve az árak megállapítására.

2. FEJEZET

INTERVENCIÓ

21. cikk

A kivonás pénzügyi támogatása

(1) A tagállamok a következő feltételekkel nyújthatnak a 17. cikk értelmében kivonást foganatosító termelői szervezeteknek pénzügyi támogatást az I. melléklet A. és B. pontjában felsorolt termékek tekintetében:

a) ha az e szervezetek által alkalmazott kivonási ár megegyezik a 20. cikknek megfelelően meghatározott közösségi kivonási árral, míg a piaci árak – elsősorban szezonális – ingadozására való tekintettel ezen ár felett és alatt 10 – 10 %-os tűréshatár megengedett;

b) ha a kivont termékek megfelelnek a 2. cikkben meghatározott forgalmazási előírásoknak, illetve a 2. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárás alapján meghatározott minőségi követelményeknek;

c) az a) pontban említett kivonási árat minden érintett termék tekintetében és a halászati év egészében alkalmazni kell; amennyiben azonban egy termelői szervezet az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések valamelyikét foganatosítva bizonyos termékkategóriák halászatát vagy értékesítését megtiltja, ez a szervezet nem köteles az ilyen termékkategóriákra a közösségi kivonási árat alkalmazni.

(2) Pénzügyi támogatás csak akkor ítélhető meg, ha a piacról kivont termékek emberi fogyasztás céljától eltérő céllal, vagy oly módon kerülnek forgalomba, amely nem zavarja más termékek rendes értékesítését.

(3) Az (1) bekezdésben említett termékek esetében:

a) a pénzügyi támogatás mértéke:

   i. a kérdéses termelői szervezet által az adott termékből évente forgalomba hozott mennyiség 4 %-át meg nem haladó mennyiség kivonására alkalmazott kivonási ár 85 %-a;

   ii. a 2003-as halászati év tekintetében a kérdéses termelői szervezet által az adott termékből évente forgalomba hozott mennyiség 4 %-át meghaladó, de – nyíltvízi fajok esetében – 10 %-át, illetve – más fajok esetében – 8 %-át el nem érő mennyiség kivonására alkalmazott kivonási ár 55 %-a; a 2001-es, illetve 2002-es halászati években pedig ennek 75 %-a, illetve 65 %-a;

b) nyíltvízi fajok esetében az egyes termelői szervezetek által értékesítésre kínált mennyiség 10 %-át, illetve más fajok esetében 8 %-át meghaladó mértékben kivont mennyiségekre nem nyújtható pénzügyi támogatás.

▼B

(4) A termelői szervezeteknek nyújtható pénzügyi támogatás mértéke kiszámításának céljából figyelembe kell venni azok összes tagjainak együttes termelését, beleértve a 7. cikk értelmében más szervezet által a piacról kivont mennyiségeket is.

(5) A pénzügyi támogatást csökkenti a nem emberi fogyasztásra szánt termékek átalányösszegben megállapított értéke, illetve az emberi fogyasztásra szánt, a (2) bekezdés szerint értékesített termékek tiszta bevétele. A fenti értéket a halászati év kezdetén kell megállapítani. Ki kell azonban igazítani abban az esetben, ha a Közösség piacán jelentős és tartós ármódosulások tapasztalhatók.

(6) Amennyiben a termelői szervezet az (1) bekezdésben említett kivonásokat hajt végre, tagjainak a piacról kivont mennyiségek tekintetében legalább a (3) bekezdés a) pontnak megfelelően kiszámított pénzügyi támogatással megegyező mértékben kártalanítást köteles megítélni, az adott termelői szervezet által alkalmazott kivonási ár 10 %-ának megfelelő összeggel kiegészítve.

A termelői szervezetek mindazonáltal a belső szankciórendszer keretében az előző albekezdésben elrendeltnél alacsonyabb kártalanítást nyújthatnak tagjaiknak, amennyiben a különbséget a kizárólag a későbbi intervenciós intézkedésekre létrehozott tartalékalapban helyezik el.

(7) Súlyos piaci zavarok esetén a Bizottság – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint – intézkedhet a (3) bekezdés rendelkezéseinek módosításáról. Az így foganatosított intézkedések hat hónapnál hosszabb ideig nem maradhatnak érvényben.

(8) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

22. cikk

Közösségi eladási árak

Az I. melléklet C. pontjában felsorolt termékek mindegyikére közösségi eladási árat kell rögzíteni, a 20. cikkben a kivonási árakra meghatározott feltételekkel azonos módon.

23. cikk

Átviteli támogatás

(1) A átviteli támogatásra a következők jogosultak:

i. a piacról a 20. cikkben hivatkozott kivonási áron kivont, az I. melléklet A. és B. pontjában felsorolt termékek;

ii. azok az I. melléklet C. pontjában felsorolt termékek, amelyek forgalomba kerültek ugyan, de amelyekre a 22. cikknek megfelelően rögzített közösségi eladási áron bizonyíthatóan nem sikerült vevőt találni.

A piaci árak – elsősorban szezonális – ingadozására tekintettel azonban ezen ár felett és alatt 10 – 10 %-os tűréshatár megengedett.

(2) Csak olyan mennyiségek minősülnek az átviteli támogatásra jogosultnak, amelyek:

a) tagsággal rendelkező termelő által kerülnek forgalomba;

b) minősége, nagysága és kiszerelése megfelel bizonyos követelményeknek;

c) vagy feldolgozás útján stabilizálták, vagy pedig meghatározott feltételekkel és időtartamra tárolták és tartósították azokat.

(3) A támogatás a kérdéses termékek mindegyikére megadható, legfeljebb az évente forgalomba hozott mennyiségek 18 %-ának megfelelő, de a 21. cikk értelmében pénzbeli ellentételezés kifizetésére jogosító, fent említett mennyiségek részarányával csökkentett mértékig.

E támogatás összege nem haladhatja meg azon eljárásokhoz kapcsolódó technikai és pénzügyi költségek összegét, amelyek a stabilizáláshoz és tároláshoz elengedhetetlen eljárásokhoz kapcsolódó technikai és pénzügyi költségek összegét.

▼B

(4) Az e cikkben említett feldolgozási eljárások a következők:

a) – fagyasztás,
– sózás,
– szárítás,
– pácolás,
és amennyiben ez jelentőséggel bír,
– forrázás és pasztőrözés;

b) filézés és darabolás, illetve – megfelelő esetekben – fejezés, amennyiben ezekhez az eljárásokhoz az a) pont alatt felsorolt eljárások valamelyike társul.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

24. cikk

Termelői szervezetek által végzett független kivonás és átvitel

(1) A IV. mellékletben felsorolt termékek tekintetében a tagállamok támogatásátalányt kötelesek nyújtani azoknak a termelői szervezeteiknek, amelyek a 17. cikk értelmében beavatkozást végeznek, amennyiben:

a) ezeknek a szervezeteknek a kivonási árat – a továbbiakban: „önálló kivonási ár” – határoznak meg a halászati év kezdetét megelőzően; a termelői szervezetek ezt az árat a halászati év egészében kötelesek alkalmazni, 10-10 %-os alsó és felső tűréshatár megengedésével; az ár azonban nem haladhatja meg a kérdéses termelői szervezetek működési területein az adott termékkategóriákra vonatkozóan az elmúlt három halászati évben érvényes árak súlyozott átlagának 80 %-át;

b) a kivont termékek megfelelnek a 2. cikkben meghatározott forgalmazási előírásoknak, illetve a 2. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárás alapján meghatározott minőségi követelményeknek;

c) a társult termelőknek a piacról kivont termékek ellenében nyújtott kárpótlás mértéke megegyezik a termelői szervezet által alkalmazott önálló kivonási árral.

(2) A támogatásátalányt a piacról kivont azoknak a mennyiségeknek a tekintetében kell megítélni, amelyek az 5. cikk (1) bekezdése szerint kerültek forgalomba, és amelyek értékesítése a megtermelt áruk rendes értékesítésében nem okoz zavart.

(3) A támogatásátalány összege megegyezik a kérdéses halászati évben alkalmazott önálló kivonási ár 75 %-ával, amely összeget a (2) bekezdésben meghatározott módon értékesített termékek átalányösszegben meghatározott értékével kell csökkenteni.

(4) A támogatásátalányt a piacról kivont azokra a mennyiségekre is meg kell adni, amelyeket feldolgozás útján stabilizáltak, vagy pedig meghatározott feltételekkel és időtartamra tároltak és tartósítottak. E támogatásátalány összege ilyen esetekben nem haladhatja meg azon eljárásokhoz kapcsolódó technikai és pénzügyi költségek összegét, amelyek a stabilizáláshoz és tároláshoz elengedhetetlenek.

(5) A (2) bekezdés értelmében támogatásátalányra jogosult mennyiségek nem haladhatják meg az érintett termékek – az 5. cikk (1) bekezdése alapján – évente forgalomba hozott mennyiségének 5 %-át.

A (2) és (4) bekezdés szerint támogatásátalányra jogosult mennyiségek összességükben nem haladhatják meg az első albekezdésben hivatkozott éves mennyiségek 10 %-át.

(6) Az érintett tagállamok kötelesek ellenőrzési rendszert bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy a támogatásátalányra valóban az arra jogosult termékeket vegyék tekintetbe.

Ennek az ellenőrzési rendszernek a céljából a támogatásátalány jogosultjai a később meghatározandó kritériumoknak megfelelő készletnyilvántartást kötelesek vezetni. A tagállamok később meghatározandó

▼B

időszakonként a nagykereskedelmi piacaikon vagy kikötőikben e termékekre és kategóriákra érvényes átlagos árakat kötelesek a Bizottságnak megküldeni.

(7) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel eljárva határoz arról – az e cikkben említett fajokra vonatkozó árak egymáshoz való viszonyának függvényében –, hogy ezek a fajok hozzávehetők-e az I. melléklet A. pontjában felsoroltakhoz.

(8) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

25. cikk

Magánraktározási támogatás

(1) A halászati év kezdetét megelőzően a Közösség a II. mellékletben említett termékek mindegyikére eladási árat határoz meg, amelynek mértéke a 18. cikk (1) bekezdésében foglalt irányadó ár legalább 70 %-ának, de legfeljebb 90 %-ának felel meg.

(2) Magánraktározási támogatás olyan termelői szervezeteknek nyújtható, amelyek az adott halászati év teljes egészében:

a) az 5. cikk (1) bekezdését az érintett termékek előállítására és értékesítésére alkalmazzák;

b) az (1) bekezdésben említett eladási árat alkalmazzák, míg a piaci árak – elsősorban szezonális – ingadozására való tekintettel ezen ár felett és alatt 10 – 10 %-os tűréshatár megengedett.

(3) Magánraktározási támogatásra jogosultak azok a II. mellékletben felsorolt termékek, amelyek forgalomba kerültek ugyan, de amelyekre az (1) bekezdésben foglaltak szerint rögzített közösségi eladási áron bizonyíthatóan nem sikerült vevőt találni.

(4) A magánraktározási támogatás megítélésére a következő korlátozások vonatkoznak:

a) a termékeket egy termelői szervezet valamely tagja fogta ki, a hajófedélzeten fagyasztotta és a Közösség területén partra szállította;

b) a termékeket meghatározott minimális időtartamig raktározni kell, majd újra forgalomba kell hozni a Közösség piacán;

az érintett termékeknek a termelői szervezet által évente forgalomba hozott mennyisége legfeljebb 15 %-ának erejéig.

(5) A magántárolási támogatás összege nem haladhatja meg a technikai költségeknek legfeljebb háromhavi kamattal megnövelt értékét. Ezt az összeget degresszív eljárással kell havonta meghatározni.

(6) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – beleértve az (1) bekezdésben említett eladási ár rögzítését is – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

3. FEJEZET

A FELDOLGOZÁSRA SZÁNT TONHAL

26. cikk

Közösségi termelői ár

(1) A Bizottság a Tanács javaslata alapján minősített többséggel eljárva a halászati év kezdete előtt a III. mellékletben felsorolt termékek mindegyikére vonatkozóan közösségi termelői árat határoz meg. Ezeket az árakat a 18. cikk (2) bekezdése első és második francia bekezdésében foglaltak alapján kell megállapítani.

Az ár rögzítése során a következő követelményekre kell tekintettel lenni:

– a közösségi feldolgozóipar kínálati viszonyainak figyelembevétele,

– hozzájárulás a termelők bevételeinek növekedéséhez,

▼B

– árutöbblet képződésének elkerülése a Közösségben.

Ezek az árak a Közösség egészében érvényesek, és azokat minden halászati évben ismételten meghatározzák.

(2) A tagállamok kötelesek a kereskedelmi jellemzőket meghatározó (1) bekezdésben foglaltak alapján meghatározott eredetű, nagykereskedelmi piacaikon vagy kikötőikben eladásra kínált közösségi termékekre jellemző átlagárakat a Bizottságnak jelenteni.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – különös tekintettel az egyes tonhalfajokra, azok nagyságára és kiszerelésére vonatkozó átváltási együtthatók meghatározására – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

27. cikk

A termelői szervezeteknek nyújtott juttatások

(1) A III. mellékletben felsorolt, tagjaik által halászott, majd a Közösség vámterületén működő feldolgozóipari cégeknek eladott és leszállított, az 1640-es KN-kód alá tartozó termékek ipari előállítására szánt fajok közé tartozó termékek mennyiségeire vonatkozóan a termelői szervezetek juttatást kaphatnak. Ezt a juttatást akkor kell megítélni, ha egy adott naptári negyedévben:

– a Közösség piacán érvényes eladási árak átlaga,

és

– a 29. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett importár

mindegyike alacsonyabb, mint a kérdéses termékre vonatkozó közösségi termelői ár 87 %-ával megegyező mértékű intervenciós küszöb.

A tagállamok minden halászati év kezdetét megelőzően az e bekezdésben említett iparágak listáját kötelesek összeállítani és frissíteni, majd arról a Bizottságot értesíteni.

(2) A juttatás összege semmi esetre sem haladhatja meg:

– sem a kérdéses termékre vonatkozó intervenciós küszöbnek, illetve a termék közösségi piacon érvényes átlagos eladási árának különbözetét,

– sem pedig az ilyen intervenciós küszöb 12 %-ával egyenértékű átalányösszeget.

(3) Az egyes termékfajták juttatásra jogosult összes mennyiségét a három megelőző évnek a juttatás szempontjából figyelembe vett negyedévvel megegyező negyedévében eladott és leszállított mennyiségek átlagára kell korlátozni, az (1) bekezdésben megfogalmazott feltételekkel.

(4) Az egyes termelői szervezeteknek nyújtott juttatás mértéke a következő:

– a (2) bekezdésben meghatározott felső határ vonatkozik az (1) bekezdés szerint értékesített kérdéses termék olyan mennyiségére, amely nem haladja meg a tagok által a juttatás szempontjából figyelembe vett negyedévet megelőző három év megegyező negyedéveiben azonos feltételekkel értékesített és leszállított mennyiségek átlagát,

– a (2) bekezdésben meghatározott felső határ 50 %-a vonatkozik a kérdéses termék olyan mennyiségére, amely az első francia bekezdésben említett értéket meghaladja, és amely a (3) bekezdés értelmében a termelői szervezeteket megillető mennyiségek felosztásából származó mennyiségek többletével megegyezik.

A szóban forgó termelői szervezetek közötti ilyen arányos felosztás alapja az egyes szervezetek átlagos termelése a juttatás szempontjából figyelembe vett negyedévet megelőző három halászati év megegyező negyedéveiben.

(5) Az így nyújtott juttatást a termelői szervezetek tagjaik között az (1) bekezdés alapján az azok által termelt, értékesített és leszállított mennyiségekkel arányosan osztják fel.

▼B

(6) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – különös tekintettel a juttatás összegére és megítélésének feltételeire – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

V. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT KERESKEDELEM

1. FEJEZET

VÁMRENDSZEREK

28. cikk

(1) Azért, hogy a Közösségi piacot a feldolgozóipar céljaira szánt nyersanyagokkal megfelelően ellássák, bizonyos termékek esetében a vámtarifát az e rendelet VI. mellékletében meghatározottak szerinti határozatlan időtartamra részben vagy egészben önállóan fel kell függeszteni.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett felfüggesztési rendszerek a 20., 21., 22., 23., 25. és 26. cikkben említett stabilizációs intézkedések sikerét ne veszélyeztessék, ilyen felfüggesztésre abban az esetben kerülhet sor, ha a szóban forgó termékek importból származnak, azzal a feltétellel, hogy a 29. cikkben meghatározott árnak is megfelelnek.

(3) Amennyiben – a (2) bekezdésben foglalt referenciaár alkalmazásának ellenére – bármikor súlyos zavar keletkezne a piacon, a Tanács a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel eljárva az (1) bekezdésben említett intézkedések alkalmazását felfüggeszti.

2. FEJEZET

REFERENCIAÁRAK

29. cikk

(1) A Közösségben érvényes rögzített referenciaárakat minden évben termékkategóriánként felülvizsgálhatják az 1. cikkben meghatározott azokra a termékekre vonatkozólag, amelyekre a következők valamelyike vonatkozik:

a) olyan vámcsökkentési vagy felfüggesztési egyezmények, amelyeknél a WTO által előírt szabályok kötelező referenciaár betartásáról rendelkeznek;

b) a 28. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések valamelyike,

vagy

c) az a) vagy b) pontban említettektől eltérő egyezmények, amelyek a referenciaár betartását rendelik el, és amelyek a Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásaival összhangban állnak.

(2) Amennyiben valamely, az (1) bekezdésben foglalt intézkedések szerint harmadik országból importált termék bevallott vámértéke a referenciaárnál alacsonyabb, a kérdéses mennyiségek az adott vámrendszerek alkalmazására nem jogosultak.

A tagállamok kötelesek a Bizottságot minden olyan esetről haladéktalanul értesíteni, amikor az e bekezdésben foglalt intézkedést alkalmazták.

(3) Az elfogadott referenciaárak:

a) az I. melléklet A. és B. pontjában felsorolt termékek esetében megegyeznek a 20. cikk (1) bekezdése szerint rögzített kivonási árral;

b) az I. melléklet C. pontjában felsorolt termékek esetében megegyeznek a 22. cikk szerint rögzített közösségi eladási árral;

▼B

c) a II. mellékletben felsorolt termékek esetében megegyeznek a 25. cikk (1) bekezdése szerint rögzített közösségi eladási árral;

d) egyéb termékek esetében különösen a tagállamok importpiacain, illetve kikötőiben a referenciaár rögzítésének időpontját közvetlenül megelőző három év vámértékeinek súlyozott átlaga alapján rögzítik azokat, figyelembe véve azt a követelményt, hogy az árak mindenkor tükrözzék a valós piaci helyzetet.

(4) A tagállamok kötelesek a Bizottságot rendszeresen értesíteni az I–IV. mellékletben felsorolt termékekből általuk importált mennyiségekről, illetve azok piacaikon és kikötőikben érvényes áráról. Ezek az árak mindenkor megegyeznek az érintett termékek vámértékével.

(5) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – különös tekintettel a referenciaárak rögzítésére – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

3. FEJEZET

BIZTONSÁGI INTÉZKEDÉSEK

30. cikk

(1) Amennyiben – akár import-, akár exporttevékenység következtében – a Közösség piacán az 1. cikkben felsorolt termékek közül egy vagy több vonatkozásában olyan komoly zavar keletkezne, illetve fenyegetne, amely a Szerződés 33. cikkében foglalt célkitűzések teljesítését könnyen veszélybe sodorhatja, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre a megfelelő intézkedések egészen addig alkalmazhatók, amíg az ilyen zavar, illetve fenyegetés meg nem szűnik.

(2) Az (1) bekezdésben elrendelt intézkedéseket a 3285/94/EK rendelet ([1]) 16. cikkében foglalt eljárás alapján kell alkalmazni és foganatosítani.

VI. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Amennyiben az 1. cikkben említett egy vagy több termék vonatkozásában a közösségi piacon olyan áremelkedés vagy ellátási zavarok jelentkeznének, amelyek a Szerződés 33. cikkében foglalt célkitűzések valamelyikének teljesülését veszélybe sodorhatják, és amennyiben ez a helyzet tartósnak ígérkezik, a Tanács a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel eljárva a szükséges intézkedések foganatosítása révén köteles azt orvosolni.

32. cikk

Az 1. cikkben említett termékek előállítására és az azokkal való kereskedelemre a Szerződés 87., 88. és 89. cikke vonatkozik, tekintet nélkül a Szerződés 36. és 37. cikkében foglalt ellenkező értelmű rendelkezésekre.

33. cikk

A tagállamok – az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül – kötelesek minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a tagállamok bármelyikének felségjele alatt hajózó halászhajók mindegyike azonos feltételekkel használhassa a kikötőket és az elsődleges értékesítés létesítményeit, valamint minden ezekhez tartozó felszerelést és műszaki berendezést.

([1]) A behozatal közös szabályairól, valamint az 518/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. december 22-i 3285/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 1994.12.31., 53. o.). A legutóbb a 2315/96/EK bizottsági rendelettel (HL L 314., 1996.12.4., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

34. cikk

(1) A tagállamok és a Bizottság az e rendelet alkalmazásához szükséges információkat kötelesek egymásnak kölcsönösen közölni. E célból kötelesek a szükséges kommunikációt és információcserét lehetővé tevő rendszereket létrehozni, azokat működőképes állapotban tartani, illetve az ezzel kapcsolatos költségeket viselni.

Az első albekezdésben említett rendszerek költségeinek egy része a közösségi költségvetést terheli.

(2) E cikk alkalmazásának részletes szabályait – beleértve a közösségi költségvetés által fedezett kiadások meghatározását is – a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

35. cikk

(1) Az e rendelet értelmében megítélt összegek kifizetéséhez kapcsolódó kiadások úgy minősülnek, mint amelyek az 1258/1999/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint értelmezett beavatkozó intézkedések során merültek fel.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiadások pénzügyi fedezetét csak az adott állományra vagy állománycsoportra megengedett összes fogásmennyiségből a kérdéses tagállamra eső mennyiségek erejéig kell biztosítani az egy állományhoz vagy állománycsoporthoz tartozó termékek vonatkozásában.

(3) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás alapján kell elfogadni.

36. cikk

A tagállamok kötelesek e rendelet betartását megfelelő intézkedések elfogadásával biztosítani, illetve mindennemű csalásnak gátat szabni és véget vetni. Ennek érdekében:

– rendszeresen ellenőrzik a pénzbeli támogatás jogosultjainak tevékenységét,

– amennyiben bizonyos vizsgálatokhoz szúrópróbaszerű ellenőrzésre is szükség van, kockázatelemzés alapján gondoskodnak arról, hogy ezeknek az ellenőrzéseknek a gyakorisága és módszerei az ellenőrzött intézkedés természetének területük egészén megfeleljenek, és az értékesítési céllal forgalomba hozott termékek mennyiségéhez is igazodjanak.

37. cikk

Az e rendelet alkalmazásában szükségessé vált és a 2-7., 9., 10., 12., 13., 16., 17., 19-21., 23-27., 29., 34. és 35. cikkben említett kérdésekkel kapcsolatos intézkedéseket a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott igazgatási eljárás szerint kell elfogadni.

38. cikk

(1) A Bizottságot a Halászatitermék-piaci Irányítóbizottság – a továbbiakban: Irányítóbizottság – segíti munkájában.

(2) Amennyiben e bekezdésre utalás történik, a 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam egy hónapban határozandó meg.

(3) Az Irányítóbizottság önmaga számára eljárási szabályzatot határoz meg.

39. cikk

Az Irányítóbizottság megvizsgálhat minden egyéb, akár elnökének saját kezdeményezésére, akár egy tagállam képviselőjének kérelmére előterjesztett kérdést.

▼B

40. cikk

E rendelet alkalmazása során a szükséges mértékben mindvégig figyelembe kell venni a Szerződés 33. és 131. cikkében meghatározott célkitűzéseket.

41. cikk

A Bizottság e rendelet végrehajtásának eredményeiről legkésőbb 2005. december 31-éig értékelő jelentést küld a Tanácsnak és a Parlamentnek.

42. cikk

(1) A 3759/92/EGK, a 105/76/EGK és az 1772/82/EGK rendelet 2001. január 1-jével hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett 3759/92/EGK rendeletre vonatkozó hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mintha azok e rendeletre utalnának, a VIII. mellékletben található korrelációs táblázat szerint.

43. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

A 4. cikk kivételével, amely 2002. január 1-jén lép hatályba, e rendelet 2001. január 1-jétől kezdődően alkalmazandó.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

MELLÉKLET

	KN-kód	A termékek leírása
		A. **A 0302 és 0307 vámtarifaszám alá tartozó friss és hűtött termékek**
1.	0302 22 00	Sima lepényhal *(Pleuronectes platessa)*
2.	ex 0302 29 90	Közönséges lepényhal *(Limanda limanda)*
3.	0302 29 10	Szárnyas rombuszhal *(Lepidorhombus spp.)*
4.	ex 0302 29 90	Érdes vagy folyami lepényhal *(Platichthys flesus)*
5.	0302 31 10	Germon *(Thunnus alalunga)*
6.	ex 0302 40	Nemes hering *(Clupea harengus)*
7.	0302 50 10	Atlanti-óceáni tőkehal *(Gadus morhua)*
8.	0302 61 10	Szardínia *(Sardina pilchardus)*
9.	0302 62 00	Foltos tőkehal *(Melanogrammus aeglefinus)*
10.	0302 63 00	Fekete tőkehal *(Pollachius virens)*
11.	ex 0302 64	Közönséges makréla *(Scomber scombrus, Scomber japonicus)*
12.	0302 65 20	Tüskéscápa *(Squalus acanthias, Scyliorhinus spp.)*
13.	0302 69 31	Vörös vagy norvég álsügér *(Sebastes spp.)*
14.	0302 69 41	Vékonybajszú tőkehal *(Merlangius merlangus)*
15.	0302 69 45	Északi vagy fogas menyhal *(Molva spp.)*
16.	0302 69 55	Szardella *(Engraulis spp.)*
17.	ex 0302 69 68	Csacsihal (földközi-tengeri tőkehal, *Merluccius merluccius)*
18.	0302 69 81	Horgászhal *(Lophius spp.)*
19.	ex 0307 41 10	Közönséges tintahal *(Sepia officinalis, Rossia macrosoma)*
		B. **Élő, friss vagy hűtött termékek, illetve gőzben vagy vízben főtt termékek**
	ex 0306 23 10 ex 0306 23 31 ex 0306 23 39	Közönséges garnéla *(Crangon crangon)* és norvég garnéla (hidegvízi garnéla *(Pandalus borealis)*
		C. **Élő, friss vagy hűtött termékek, illetve gőzben vagy vízben főtt termékek**
	0302 23 00	Közönséges/valódi nyelvhal *(Sole spp.)*
	0306 24 30	Nagy tarisznyarák *(Cancer parugus)*
	0306 29 30	Norvég homár (karcsú homár, *Nephrops norvegicus)*

▼B

II. MELLÉKLET

	KN-kód	A termékek leírása
		A. **A 0303 és a 0304 vámtarifaszám alá tartozó fagyasztott termékek**
	0303 31 10	Grönlandi laposhal *(Reinhardtius hippoglossoides)*
	0303 78 11	Csacsihal (földközi-tengeri tőkehal, *Merluccius merluccius)*
	0303 78 12	
	0303 78 13	
	0303 78 19	
	és	
	0304 20 55	
	0304 20 56	
	0304 20 58	
	0303 79 71	Tengeri fogas (tengeri sügér) *(Dentex dentex, Pagellus spp.)*
	0303 79 87	Kardoshal *(Xiphias Gladius)*
	0304 20 87	
	0304 60 65	
		B. **A 0306vámtarifaszám alá tartozó fagyasztott termékek:**
	0306 13 40	Ostoros garnélarákok *(Penaeidae)*
	0306 13 50	
	ex 0306 13 80	
		C. **A 0307vámtarifaszám alá tartozó fagyasztott termékek:**
1.	0307 49 18	Tintahalak *(Sepia officinalis, Rossia macrosoma, Sepiola rondeletti)*
	0307 49 01	
2.	0307 49 31	Közönséges kalmár *(Loligo spp.)*
	0307 49 33	
	0307 49 35	
	és	
	0307 49 38	
3.	0307 49 51	Nyílkalmár *(Ommastrephes sagittatus)*
4.	0307 59 10	Polip (*Octopus* spp.)
5.	0307 99 11	Sebes kalmár *(Illex spp.)*

▼B

III. MELLÉKLET

Friss, hűtött vagy fagyasztott, a 1604. vámtarifaszám alá tartozó termékek ipari előállítására szánt tonhal *(Thunnus),* bonitó-hal *(Katsuwonus pelanis),* és egyéb, az *Euthynnus* nemhez tartozó fajok, amelyeket a Kombinált Nómenklatúra (KN) következő számai alá soroltak be:

A termékek leírása	KN-kód	
	Friss vagy hűtött	Fagyasztott
A 0304 vámtarifaszám alatt felsoroltaktól eltérő kiszerelésben:		
I. A következő fajok:		
a) Germon (*Thunnus alalunga*), a friss és hűtött áruk kivételével:		
1. Egyenként 10 kg-ot meghaladó tömegű [1]		0303 41 11, 0303 41 13 és 0303 41 19
2. Egyenként 10 kg-ot meg nem haladó tömegű [1]		0303 41 11, 0303 41 13 és 0303 41 19
b) Tonhal (sárgauszonyú tonhal) (*Thunnus albacares*):		
1. Egyenként 10 kg-ot meghaladó tömegű	0302 32 10 [1]	0303 42 12, 0303 42 32 és 0303 42 52
2. Egyenként 10 kg-ot meg nem haladó tömegű	0302 32 10 [1]	0303 42 18, 0303 42 38 és 0303 42 58
c) Bonitó-hal *(Katsuwonus pelanis)*:	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 és 0303 43 19
d) Tonhal *(Thunnus thynnus),* a friss és hűtött áruk kivételével:		0303 49 21, 0303 49 23 és 0303 49 29
e) egyéb, a *Thunnus* és az *Euthynnus* nemekhez tartozó fajok	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 és 0303 79 29
II. A következő kiszerelési formákban:		
a) egészben		
b) a belső szervek eltávolításával		
c) egyéb (pl. a fej eltávolításával)		

[1] A tömeg megállapításánál az egész terméket kell figyelembe venni.

▼B

IV. MELLÉKLET

	A következő fajokhoz tartozó friss és hűtött termékek	KN-kód
1.	Kisfejű lepényhal *(Microstomus kitt)*	ex 0302 29 90
2.	Tonhal *(Thunnus thynnus)*	0302 39 11 és 0302 39 91
3.	Sávos vagy sárga tőkehal *(Pollachius pollachius)*	ex 0302 69 51
4.	Aranyosfejű hal *(Brama spp.)*	0302 69 75
5.	Puha tőkehal (*Micromesistius poutassou* vagy *Gadus poutassou*)	0302 69 85
6.	Francia tőkehal *(Trisopterus luscus)* és törpe tőkehal *(Trisopterus minutus)*	ex 0302 69 99
7.	Nagyszemű vagy aranysávos durbincs *(Boops boops)*	ex 0302 69 99
8.	Közönséges nyurgadurbincs *(Spicara smaris)*	ex 0302 69 99
9.	Tengeri angolna *(Conger conger)*	ex 0302 69 99
10.	Nagy morgóhal *(Trigla spp.)*	ex 0302 69 99
11.	Fattyúmakréla *(Trachurus spp.)*	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12.	Tengeri pérhal *(Mugil spp.)*	ex 0302 69 99
13.	Rája (*Raja* spp.)ex 0302 69 99 ésex 0304 10 98	
14.	Villásfarkú abroncshal (*Lepidopus caudatus* és *Sphanopus carbo*)	ex 0302 69 99
15.	Fésűkagyló (*Pecten maximus*)	ex 0307 21 00
16.	Közönséges vagy hullámos kürtcsiga *(Buccinum undatum)*	ex 0307 91 00
17.	Sávos vörösmárna *(Mullus surmuletus, Mullus barbatus)*	ex 0302 69 99
18.	Fekete durbincs *(Spondyliosoma cantharus)*	ex 0302 69 99
▼A1		
19.	Spratt (*Sprattus sprattus*)	ex 0302 61 80
20.	Aranymakrahal (*Coryphaena hippurus*)	ex 0302 69 99

▼B

V. MELLÉKLET

Élő, friss vagy hűtött termékek

KN-kód	Leírás
0301 93 00 0302 69 11	Ponty *(Cyprinus Carpio, Ctenopharyngodon idella, Hypophthalmichthys nobilis, Hypophthalmichthys molitrix)*
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Nemes lazac *(Salmo salar)*
ex 0301 91 ex 0302 11	Pisztráng *(Oncorhynchus mykiss, Salmo trutta)*
0301 92 00 0302 66 00	Angolna *(Anguilla anguilla)*
ex 0301 99 90 0302 69 95	Aranydurbincs/aranykeszeg *(Sparus aurata)*
ex 0301 99 90 0302 69 94	Farkassügér *(Dicentrarchus labrax)*
ex 0301 99 90 ex 0302 69 99	Óriás vagy tüskés rombuszhal *(Psetta maxima)*
0307 10 10 ex 0307 10 90	Osztrigák *(Ostrea edulis, Crassostrea gigas)*
ex 0307 31 10	Kékkagylók *(Mytilus spp.)*
0307 91 00	Vénuszkagylók *(Ruditapes decussatus, Ruditapes philippinarum, Tapes* spp., *Veneridae, Mercenaria mercenaria)*

▼B

VI. MELLÉKLET

A 28. cikkben említett egységes vámtarifa vámtételeinek felfüggesztése

1. A pollack *(Theragra chalcogramma)* ipari feldolgozásra szánt, ipari tömbben kiszerelt, az ex 0304 20 85 KN-kód alá tartozó fagyasztott filéire kivetett vámokat határozatlan időtartamra fel kell függeszteni.
2. A pollack *(Theragra chalcogramma)* ipari feldolgozásra szánt, ipari tömbben kiszerelt, az ex 0304 90 61 KN-kód alá tartozó fagyasztott halhúsára kivetett vámokat határozatlan időtartamra fel kell függeszteni.
3. A *Gadus morhua, Gadus ogac, Gadus macrocephalus* és *Boreogadus saida* fajokhoz tartozó friss, hűtött vagy fagyasztott formában forgalmazott, feldolgozásra szánt, és a következő KN-kódok alá tartozó halak vámtarifáit, a halmáj és halikra kivételével:

   ex 0302 50 10

   ex 0302 50 90

   ex 0302 69 35

   ex 0303 60 11

   ex 0303 60 19

   ex 0303 60 90

   ex 0303 79 41

   határozatlan időtartamra 3 %-kal csökkenteni kell.
4. A feldolgozásra szánt és az ex 0304 90 05 KN-kód alá tartozó surimi termékre vonatkozó vámtételt határozatlan időtartamra 3,5 %-kal csökkenteni kell.
5. A feldolgozásra szánt és az ex 0304 20 91 KN-kód alá tartozó *Macruronus novaezealandiae* fagyasztott filéire vonatkozó vámtételt határozatlan időtartamra 3,5 %-kal csökkenteni kell.
6. A feldolgozásra szánt és az ex 0304 90 97 KN-kód alá tartozó *Macruronus novaezealandiae* fagyasztott húsára vonatkozó vámtételt határozatlan időtartamra 3,5 %-kal csökkenteni kell.
7. A *Pandalus borealis* fajhoz tartozó kagylós, friss, hűtött vagy fagyasztott és feldolgozásra szánt, a következő KN-kódok alá tartozó garnélákra kivetett vámokat:

   ex 0306 13 10

   ex 0306 23 10

   határozatlan időre fel kell függeszteni.

   Annak ellenőrzését, hogy a fenti termékeket valóban feldolgozzák, a megfelelő közösségi rendeletek szerint kell elvégezni. Az e termékekre vonatkozó vámok felfüggesztése csak abban az esetben megengedett, ha azokon a jövőben valamilyen feldolgozási műveletet hajtanak végre, kivéve, ha a következők közül egy vagy több műveletről van szó:

   – tisztítás, belezés, a farok vagy a fej eltávolítása,

   – darabolás (kivéve a kockázást, filézést, a fagyasztott tömbök felvágását, illetve a fagyasztott, rétegezett filétömbök darabolását),

   – mintavétel, válogatás,

   – címkézés,

   – csomagolás,

   – hűtés,

   – fagyasztás,

   – mélyfagyasztás,

   – kiolvasztás és szétválasztás.

   A felfüggesztés olyan termékek esetében nem megengedett, amelyeket a fentieken túl a felfüggesztést célzó módon feldolgoznak, amennyiben ezt a feldolgozást (eljárásokat) a kiskereskedelem vagy a vendéglátás szintjén végzik el. A vámtételek felfüggesztése csak az emberi fogyasztásra szánt haltermékekre vonatkozik.

▼B

VII. MELLÉKLET

A. **A 10. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott támogatás kiszámításának módja**

(tagállami hajó/euró),

Tagállami hajók	Éves mennyiségek az első három évben	Éves mennyiségek a következő két évben
1-től az 50-ig	600	300
51-től a 100-ig	200	100
101-től az 500-ig	100	50
501-től	0	0

B. **A 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott támogatás kiszámításának módja**

(termelői szervezet/euró)

Egy adott termelési területen termelői szervezet közreműködésével értékesített áruk aránya	Éves mennyiségek az első három évben	Éves mennyiségek a következő két évben
50 % vagy alacsonyabb	20 000	15 000
50 % és 75 % között	25 000	20 000
75 % vagy magasabb	30 000	25 000

▼B

VIII. MELLÉKLET

Korrelációs táblázat

3759/92/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	3. cikk
4. cikk	5. cikk
4. cikk a) pontja	6. cikk
5. cikk	7. cikk
5. cikk a) pontja	–
6. cikk	8. cikk
7. cikk	–
7. cikk a) pontja	12. cikk
7. cikk b) pontja	–
8. cikk	17. cikk
9. cikk	18. cikk
10. cikk	19. cikk
11. cikk	20. cikk
12. cikk	21. cikk
12. cikk a) pontja	–
13. cikk	22. cikk
14. cikk	23. cikk
15. cikk	24. cikk.
16. cikk	25. cikk
17. cikk	26. cikk
18. cikk	27. cikk
19. cikk	–
20. cikk	–
21. cikk	–
22. cikk	29. cikk
23. cikk	29. cikk
24. cikk	30. cikk
25. cikk	35. cikk
26. cikk	33. cikk
27. cikk	32. cikk
28. cikk	31. cikk
29. cikk	–
30. cikk	34. cikk
31. cikk	37. cikk
32. cikk	38. cikk
33. cikk	39. cikk
34. cikk	40. cikk
35. cikk	42. cikk
36. cikk	43. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet	–
V. melléklet	–

▼**B**

3759/92/EGK rendelet	E rendelet
VI. melléklet	IV. melléklet
VII. melléklet	VI. melléklet